

МОТИВАЦІЯ ТА ФОРМУВАННЯ СТІЙКОГО ІНТЕРЕСУ ДО ВИВЧЕННЯ ХІМІЇ ЯК ВАЖЛИВОЇ ПРИРОДНОЇ НАУКИ

Миррослава Лихтей, вчителька хімії і природознавства

Лицей №1 імені Івана Франка м. Дрогобича,

Нагуєвицька середня загальноосвітня школа I-III ступенів імені Івана Франка

Дрогобицької міської ради Львівської області

Сьогодні, на жаль, хімія не “модний” предмет... Формуванню стійкого інтересу до її вивчення, як важливої природничої науки, сприяє мотивація навчально-пізнавальної діяльності учнів. Завдання вчителя – модернізація методики викладання хімії, формування потреби до самостійного пізнання світу. Інтерес до навчання, самоосвіти, самовдосконалення, схильність до дослідницької діяльності у сфері природничих наук формує сучасну особистість.

Особливість хімії як навчального предмета полягає у тому, що, з одного боку, це фундаментальна наука про природу, яка має великі дві розвивальні та пізнавальні можливості, а з іншого – за даними психологічних досліджень (TIMSS), учні вважають хімію одним з найскладніших предметів шкільного курсу, не для всіх цікавим, мало пов'язаним з їхнім подальшим життям.

Аналізуючи проблему, я обрала тему, основна ідея якої – забезпечення активної позиції учнів у навчанні хімії шляхом використання новітніх форм і методів для розвитку навчальної мотивації. Спираючись на наукові дослідження, я окреслила таку послідовність прояву мотивації: 1) внутрішня мотивація; 2) пізнавальний інтерес; 3) позитивне ставлення до предмету.

Мотивація – це сукупність взаємопов'язаних мотивів, які визначають спрямованість поведінки, впливають на емоції, прагнення переживання та установки. Якщо завдання сприймається учнем, тоді воно виступає мотивом для навчання. Тому я використовую на уроках хімії такі принципи формування мотивації: 1) апелювання до життєвого досвіду учнів; 2) створення проблемної ситуації; 3) доброзичливий настрій уроку; 4) створення ситуації успіху; 5) включення учнів в колективні форми діяльності; 6) залучення учнів до оцінювання. Також використовую методи стимулювання інтересу до навчання: 1) створення ситуації пізнавальної новизни; 2) створення ситуації емоційно-ціннісних переживань; 3) створення ситуації зацікавленості; 4) метод здивування; 5) опора на життєвий досвід учнів; 6) навчальні дискусії; 7) пізнавальні ігри. Отже, мотивувати до навчання означає відкрити шлях до підвищення якості шкільної освіти. Винаходити, вимагати, удосконалити – єдиний можливий шлях сучасного вчителя. Урок – це інтрига, таємниця, великий інтерес де мотивація йде шляхом бесіди, творчих завдань, ігор, хімічних експериментів. Дослідження займає одне з основних місць у вивченні хімії. Саме це активізує мислення, задовольняє природну допитливість і дослідницький інтерес. Вагомий вплив на формування ціннісного ставлення до хімічних знань мають не лише досягнення у хімії, а недостатність власних навичок для розуміння певних ситуацій. Основою формування внутрішньої мотивації навчання є власна активна діяльність суб'єкта у ході якої виникають і розвиваються бажані мотиви та цілі. Завданням учителя є ефективна організація діяльності, враховуючи інтереси, запити, можливості, здібності, життєвий досвід та прагнення кожного учня. “Якщо навчити дитину мислити, решту життя вона зможе вчитися самостійно”. Підсумувати хочу словами Сократа: “Я не можу навчити всіх усьому, але можу вплинути на мислення моїх учнів”.